

hendes Moders Paavirkning; og hun fremtraadte i en banebrydende Tid. En saadan fordrer altid sine Ofre.

Det er med mere Indignation end Medfølelse, at Mødre og Hustruer læser Fru Kavalevskys Biografi, uden at det falder dem ind at give hendes Videnskabelighed Skylden for hendes urolige, overfladiske Følelsesliv.

Det har hidtil været anerkendt, at de civiliserede og intelligent udviklede Folk ogsaa paa Følelsernes Omraade staar over Barbarerne. Der er ingen Grund til at tro, at Aandsudvikling hos Kvinden maa forringe hendes Følelsesliv. Dette er vist ikke formindsket hos Manden, efterhaanden som hans Intelligents er blevet højnet; de gamle Vikinger var ikke særligt bekendte for deres ømme Følelser.

Naar Følelseslivet som oftest spiller en større Rolle hos Kvinden end hos Manden, hos hvem til Gengæld andre Egenskaber er mere fremtrædende, saa foreligger dette vist fra Naturens Haand, og vil ikke væsentligt forandres af andre Forhold.

I det hele behøver vi vist ikke at tage det saa filosofisk med Kvindesagen. Det er Kampen for Tilværelsen, der har udviklet Manden; nu er det kommet dertil, at Kvinden, ogsaa i de højere Klasser, maa tage fat for at skaffe sig det daglige Brød. Herved udvikler ogsaa hun sig og vinder nye Egenskaber, saaledes mere Karakterstyrke, større Selvfølelse og mere Trang til at overtage selvstændigt Ansvar. Paa Grund heraf er det naturligt, at ogsaa hendes Stilling i Ægteskabet vil forandre sig i Løven og paa anden Maade, hvilket Frøken Key særligt dygtigt fremhæver.

Kønforskellen vil dog ingenlunde herved forviges; den vil snarere komme til at spille en større Rolle end hidtil, fordi det kvindelige Køns særegne Egenskaber bedre vil komme til deres Ret, end da dets fuldstændige Underlegenhed betragtedes som givet.

Imellem Linjerne i Frøken Keys Afhandlinger spores ligesom et bittert Skuffelsens og Opgivelsens Suk.

Hun har fulgt Signaler, som hun nu maa forandre; deraf de mange overflødige Vink og Henvisninger til Opfattelser og Opgaver, der forekommer hende nye, mens de for længst har været opførte paa Kvindesagens Program, i det mindste her i Danmark. Saaledes har, som ofte bemærket, hverken Moderlighedsens eller Ægteskabets Betydning for Samfundet, og særligt for Kvinden, været undervurderet af Kvindesagsvennerne. Frøken Key synger Ægteskabets Lov og Pris med stort poetisk Talent. Hvilken Mand eller Kvinde vil ikke istemme denne hendes Lovsang. Det sande og rene Ægteskab er den